

Posudek oponenta rigorózní práce

<i>vysoká škola:</i>	UNIVERZITA PALACKÉHO v Olomouci
<i>fakulta:</i>	právnícká
<i>katedra:</i>	správního práva a finančního práva
<i>autor:</i>	Mgr. Jan Bidmon
<i>téma práce:</i>	POSTAVENÍ ÚZEMNÍ SAMOSPRÁVY V ÚZEMNÍM PLÁNOVÁNÍ
<i>oponent práce:</i>	JUDr. Martina Kuchlerová, Ph.D.
<i>akademický rok:</i>	2021/2022

Předmětem tohoto posudku je rigorózní práce Mgr. Jana Bidmona zpracovaná na téma „Postavení územní samosprávy v územním plánování“ a předložená na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci v roce 2021.

Téma a cíl práce

Předložená práce se věnuje obecně méně vyhledávanému tématu vztahu územní samosprávy a problematiky územního plánování. Vzájemné propojení obou oblastí je více než zajímavé a málo odborně zpracované. Volba tématu tak bez dalšího odpovídá tomu, co lze od rigorózních prací očekávat.

Předmětem a cílem práce byla „...analýza vybraných otázek týkajících se provedení práva na územní samosprávu v právní úpravě územního plánování a kompetencí ÚSC v tomto procesu“, resp. zaměření se na „...územní plánování prizmatem práva na územní samosprávu jako standardu, ke kterému je v našem právním řádu přistupováno jako k právnímu principu.“ (str. 7). Daný cíl práce lze hodnotit jako poměrně ambiciózní, leč již v tuto chvíli lze konstatovat, že mu autor nezůstal ničeho dlužen.

Z pohledu stavebního práva je zcela žádoucí existence a zpracování autorem vybraného tématu, neboť uvedené oblasti (samospráva a územní plánování) jsou však tyto dvě oblasti posuzovány komplexně a v souvislostech. Za účelem naplnění uvedeného cíle naplnění si autor stanovil 5 dílčích výzkumných otázek (str. 9) doplněných hypotézami. Výzkumné otázky i formulované hypotézy odpovídají tematickému vymezení rigorózní práce, jejímu předmětu i stanovenému cíli, autor se tak po celou dobu držel linky, kterou si v úvodu práce jednoznačně vymezil. Uvedené, jakkoli lze od dané práce očekávat, nebývá často dotaženo do konce a obsah práce různých autorů je rozbíhavý a nepůsobí konzistentně. Tomu tak ale není v nyní posuzovaném případě.

Již z takto vymezeného výzkumného rámce je zřejmé, že autor má přesnou a konkrétní představu o tom, čeho chce v práci dosáhnout.

Struktura a obsah práce

Práce je rozdělena do čtyř základních kapitol uvozených nečíslovaným úvodem a zakončených nečíslovaným závěrem. Autor ve svém výkladu postupuje od vymezení základních pojmů územní samosprávy a územního plánování přes otázku propojení decentralizované veřejné správy (územní samosprávy) a územního plánování, aby se v klíčových dvou kapitolách věnoval jak formám a limitům výkonu samostatné působnosti v rámci územního plánování, tak i přezkumu územně-plánovací dokumentace a kritériím možných zásahů státu do sféry územní samosprávy. Struktura práce je přehledná a logická, a odpovídá jak stanovenému tématu, tak cíli, k němuž výklad směřuje.

Autor adekvátně pracuje s teoretickými pojmy právními, které si vymezuje a logicky na ně navazuje zkoumanou problematiku. Je čerpáno z poměrně širokého okruhu literatury, zejména pokud jde o monografie a časopisecké články. Autor poznatky nauky vhodně doplňuje a svou argumentaci podpírá citacemi z judikatury správních soudů. Autor neváhá konfrontovat dříve vyslovené názory a sám se k nim vyslovit. Jeho závěry jsou přitom srozumitelné a logické, jakkoliv lze na některé otázky mít jiný názor. Na určitých místech práce nicméně autor sklouzává spíše k popisnému charakteru práce. Po uvození do problematiky, které zprostředkovává počáteční část práce, jsou pak zejména třetí a čtvrtá část pomyslnými vrcholy co do přínosu práce pro odbornou veřejnost. Zde autor rozebírá a analyzuje charakteristiku a proces územního plánování, a to optikou teoretické a právní povahy práva na územní samosprávu.

Po formální stránce práce splňuje požadavky směrnice o kvalifikačních pracích na PF UP v Olomouci. Překlepy ani gramatické či pravopisné chyby se v práci nevyskytují v rozsahu, který by jakkoli snižoval její hodnotu. Obecně práci vnímám jako velmi přínosnou a zpracovávající aktuální a snad i pro širokou veřejnost atraktivní problematiku. Malou výtkou mohou být například poměrně husté poznámky pod čarou a dlouhé odstavce, ve kterých může mít čtenář po určité době problém se zorientovat. Stejně tak je v práci používán poměrně velký seznam zkratek. Uvedené však v konečném důsledku nemá fatální dopady na kvalitu práce po její obsahové stránce.

Závěr

Předloženou rigorózní práci lze hodnotit pozitivně. Dle mého názoru se předloženou rigorózní prací podařilo dosáhnout poměrně ambiciózního cíle, který si stanovil, a podařilo se mu vytvořit originální a zajímavou správněprávní studii naplňující prakticky všechny požadavky kladené na rigorózní práce předkládané na právnických fakultách.

Předloženou práci DOPORUČUJI k obhajobě.

V rámci ústní části obhajoby navrhuji zabývat se mezemi (?) samosprávy v územním plánování a aktuálními trendy v judikatuře – k tomu srov. např. „Regubliny“ neboli věc souzená před Ústavním soudem pod III. ÚS 3817/17 a tomuto předcházející a na toto navazující rozsudky správních soudů) a věc „Lednice“ konkrétně rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 3. 2018, č. j. 6 A 205/2015 – 77, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2018, č. j. 6 As 113/2018 – 55, a na ně navazující kasační nález Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2020, sp. zn. III. ÚS 709/19).

Jak se autor staví k judikatornímu trendu Nejvyššího správního soudu volajícímu po umírněných a zdrženlivých zásazích do územních plánů územních samosprávních celků ve správním soudnictví (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2007, č. j. 2 Ao 2/2007 – 73, nebo rozsudek ze dne 24. 7. 2007, č. j. 2 AOs 1/2012 – 28 a další)? Zejména s ohledem na dikci § 2 s. ř. s.?

Klaní se autor rovněž ke zdrženlivosti, nebo se domnívá, že co do hlediska zkoumání zákonnosti musí být přezkum ze strany soudů stejný, pokud jde o ochranu veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s., bez ohledu na to, zda bylo rozhodováno v rámci samosprávy nebo státní správy? Může mít skutečnost, že je určité entitě (územnímu samosprávnému celku) ústavně garantována samospráva a tato entita pak rozhoduje o právech jiných subjektů – adresátů veřejné správy – dopad na rozsah či kvalitu soudní kontroly ve vztahu k těmto adresátům dovolávajícím se ochrany jejich veřejných subjektivních práv?

V Hradci Králové dne 9. 2. 2022

JUDr. Martina Küchlerová, Ph.D.